

13 - 13 - 13

Op zondag 13 september om 13u13 kwam ik thuis na een fietstochtje met de maten van KWTC De Mergelhoek uit Herzele van iets meer dan 95 km. Niet zo abnormaal zou je zeggen, ware het niet dat dit een rit was naar Frasnes- Les Anvaing dus over golvende wegen met bijna 1.000 hoogtemeters aan een gemiddelde snelheid van bijna 30 km/u.

Om 8u had er zich een pelotonnetje van 20 fietsers gemeld, netjes bemand door evenveel leden van zowel groep 1 als 2 en Mario als bestuurder van de volgwagen. In de wagen staken er reservewielen natuurlijk, maar Gunther had ook voor een koelbox gezorgd waarin hij wat gekoeld water had gestopt. Merci voor de attentie hé man.

Onder leiding van uw verslaggever en Danny werd aan een vrij constant tempo via St. Lievens- Esse en St. Maria-Lierde naar Parike gereden. Daar lag de eerste heuvel, de Koestraat, voor ons te blinken in de ochtendzon. Een beklimming van 1,1 km lang aan een gemiddelde van iets meer dan 4%. De meesten hadden toch wel wat schrik van wat er nog moest komen waardoor er aan een voor de meesten te volgen tempo naar boven werd gereden.

Van daar liep het parcours via Everbeek naar de provincie Henegouwen, waar de dorpen Ogy en Ghoy werden aangedaan. De steenweg tussen Lessen en Flobecq werd gedwarst om via een smal, steeds licht oplopend wegje op de N529 terecht te komen waar het bord Frasnes-Les Anvaing 13 voor onze neus stond. Ondertussen hadden Stefaan en Wim de kop genomen aan een gezapig, maar strak tempo.

Vanaf hier ging het over een steeds golvende weg tot onze bestemming. Maar voor we daar waren en net voorbij het dorpje Lahamaide diende er wel een goeie kuitenbijter te worden beklommen. De jeugd, met name Arne en Lukas, kwamen naar de voorste geleidingen van het peloton om aan een iets sneller tempo de beklimming te nemen. Eens boven werd er netjes op iedereen gewacht en was er tijd voor een plasje (de Wim was al een tijdje aan het zagen) en/of om een banaantje of ander versterkend iets te verorberen.

Na de afdaling waren we snel aan het keerpunt in het centrum van Frasnes, waar links de N528 werd opgedraaid. Johan en Ronny deden ook hun duit in het zakje en namen van daar de kop van de bende. Net buiten het dorpje Moustier lag de volgende wat langere kuitenbijter. Daan begon uw verslaggever en parcoursbouwer stilaan te verfoeien en cfr. *'ging nooit nog een rit meerijden dat Dirk D. in mekaar had geflanst'*. Enfin, een 15- tal kilometer verder en op het terras van het cafeetje te Flobecq ging het blijkbaar al wat beter.

Na die kuitenbijter kwamen we in het dorp Houtaing terecht, een eerste deelgemeente van Ath. Van daar ging het opnieuw linksaf om richting Oeudeghien te rijden over nog steeds golvende wegen, maar al iets meer in dalende lijn. Omstreeks 10u15 en na ongeveer 65 km. werd voet gezet op het plein aan de kerk in Flobecq. Daar werd een café van Bavik met reclame voor 'Wittekerke'- bier en banken en stoeltjes ervoor uitgekozen als rustplaats.

Stefaan verliet daar de groep doch wist blijkbaar niet zo goed welke weg te nemen om zo snel mogelijk thuis te zijn. De kortste was dan ook niet echt de gemakkelijkste, maar zo is het nogal vaak eens in het leven nietwaar. Het werd een korte maar goede verpozing, waar 'de clubkas' op aanraden van Antoine voor een frisdrank of biertje zorgde. Er werd ook al wat gespeculeerd langs waar de finale weg naar huis toe zou gaan. Meer bepaald hoe wij van Brakel naar Zottegem zouden rijden want daar waren er nogal wat mogelijkheden. Davy en Gert hadden blijkbaar ook niet echt hun beste dag en zagen er dus wel wat tegenop.

Eén ding was zeker, we zouden via de klim naar Bois de la Houppe Vloesberg verlaten om van daar naar Brakel te rijden. Een beklimming van 1,6 km lang met een gemiddeld stijgingspercentage van 6,2% waarbij 95 hoogtemeters worden overbrugd.

Het waren Dirk L. en opnieuw Wim die de kop namen op het smalle wegje naar de beklimming toe. Toen de eigenlijke klim begon kwamen de youngsters al snel naar voor, maar Wim en Dirk L. lieten zich de kaas niet zomaar van het brood eten. Ook Patrick deed een poging, maar had blijkbaar een zware nacht achter de rug en plantte zich al vrij snel opnieuw in zijn zadel. Verschillende kwamen vrij zwaar puffend boven op de top en waren content dat het nu een gans stuk goed dalend richting Brakel ging.

Via het centrum van Brakel reden wij richting Zottegem en zaten de meesten te wachten welk traject het ging worden. Er werd gekozen om via de Elverenberg, ook wel Vossenhol genoemd, naar St. Maria-Oudenhove en Zottegem te rijden. Een 3-traps beklimming van bijna 1,3 km. lang met een max van 9% en een gemiddelde van 3,6% waarvan de moeilijkheidsgraad voor verschillende mensen op een andere plaats lag.

Via Erwetegem en Godveerdegem ging het nu vrij snel naar Herzele toe. De jonge gasten bleven nu steeds vooraan met Bart, die zich ook nog heel jong voelt, aan hun zijde. Via de Gentse Steenweg in Grotenberge, die aanvankelijk ook nog wat oploopt ging het naar Leeuwegem en Hillegem. Op den Dries aldaar gingen de poppen al aan het dansen en kwam de ene uitval na de andere. Eens op de Provincieweg was het hek helemaal van de dam en diende de '13' aangesproken te worden om nog te kunnen volgen of een gaatje dicht te rijden. Met een snelheid van iets meer dan 50 werden de laatste hectometers afgelegd tot aan de 'Vierwegen'.

Eens in ons clublokaal 'De Mergelhoek' was iedereen content over zijn geleverde prestatie en waren de sterke verhalen niet uit de lucht. Naast de reeds vermelde personen waren ook nog Gino, Kenny, Youri, Jurgen en Bert bij de dapperen. Proficiat aan iedereen en graag tot een volgende keer!

Dirk D.